

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XII.
August
2009

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 8

Sochár

Každý sme ako kus kameňa. Môžeme ostať iba neforemnou tvrdou skalou, alebo môžeme byť peknou sochou. Samé od seba to nejde. Sochár nám pomáha pri pretváraní zo skaly na peknú sochu. Vykonáva dlhú, ťažkú prácu, kde výsledok je neistý.

Takéto a podobné slová zazneli z úst, dnes už bývalého pána farára Petra Cibiru počas homílie pre tohtoročné prvoprijímajúce deti. Ale tie slová boli určené aj nám ostatným. V tom čase nikto z nás nevedel, že v júli sa s nami rozlúči a odíde na nové pôsobisko do Serede.

Mgr. Peter Cibira pôsobil v našej farnosti 9. rokov (1.7.2000-31.7.2009). Jeho slová sme počuli od oltára a taktiež čítali zo stránok nášho mesačníka. Počuli sme ich aj pri práci. Pri oprave fary, kostola vo Zvončine, príprave a realizácii výstavy nového kostola v Košolnej, pri oprave veže a strechy kostola v Sucheji.

Radšej prestanem vymenovávať, čo všetko urobil, lebo aj tak by som na niečo zabudol. Za všetku fyzickú ale hlavne duchovnú prácu mu krátko ale o to srdečnejšie za všetkých vyslovujem veľké **ĎAKUJEME**.

Naše poďakovanie patrí aj jeho rodičom, ktorí tu u nás strávili väčšinu svojho zasluženého odpočinku. Neoddychovali ale venovali svoj čas pre nás. Drahi rodičia Cibiroví, i Vám patrí naše srdečné a veľké **ĎAKUJEME**.

text a foto: Peter Spusta

Vážený pán farár!

Ťažko mi je vyjadriť všetko v tejto chvíli, keď sa mám s Vami rozlúčiť po deviatich rokoch Vášho pôsobenia v našej farnosti. Aj keď viem, že táto chvíľa raz musela prísť, zrazu sa zdá, že je to všetko akosi veľmi rýchlo. Deväť rokov ste boli súčasťou našich životov. Zvykli sme si počúvať Vás, zamýšľať sa nad Vašimi myšlienkami, zvykli sme si na Vašu prítomnosť pri takmer všetkých akciách v obci.

Teraz, keď idete do nového prostredia, si uvedomujem, že Vaša zanietenosť a neúnavná práca s maximálnym nasadením vo všetkom, čo ste robili, sa podpísala na Vašom zdraví. Snažil som sa pomôcť, čo bolo v mojich silách, ale teraz sa mi všetko zdá málo.

Nechali ste tu kus svojho života a veríte, že na Vás v Suchej nad Parnou nikdy nezabudneme. Zostane tu nielen fyzická práca, či už je to oprava kostola, fary, Vaša pomoc pri environmentálnych projektoch, na ktorých ste pracovali, ale hlavne v každom z nás zostane Váš úsmev, milé slová, Vaša spolupatričnosť v ťažkých chvíľach, keď človek potreboval povzbudenie a radu ako ďalej. Mali ste blízko ku

všetkým. Deťom, mladým i tým, ktorí už prešli časť svojho života, či starším, ktorí každý mesiac na prvý piatok čakali doma na Vás a Vaše slová.

Milý pán farár!

Dovoľte mi teda poďakovať v mene svojom i v mene všetkých farníkov za Vašu blízkosť. Za Vaše príhovory a myšlienky, ktoré máme uložené v sebe. Za to, že viete a dokázate dar lásky, ktorý ste dostali, rozdávať tým, ktorí to potrebujú. Ďakujem, že ste boli blízko svojim veriacim. Ďakujem za veľa vecí, ktoré sme sa od Vás naučili. Za to, že ste nám pripomenuli slová, ktoré sme my dospeli už neraz aj zabudli, ktoré sú také jednoduché a dokážu tak veľa a naučili ste nás ich znova povedať: prepáč, ďakujem, prosím, mám Ťa rada, mám Ťa rád.

Poďakovať sa chcem v tejto chvíli Pánu Bohu, že Vás k nám poslal. Veľká vďaka patrí i Vaším rodičom za to, že Vás vchovali a za to, že tu tiež nechali kus svojho života. Obetovali pre nás nespočetné hodiny práce, ale veríme, že tu našli aj svoj druhý domov. Chceli by sme, aby ste vedeli, že v našej obci budete vždy vítaní. S láskou budeme na Vás spomínať a myslieť na Vás v modlitbách.

Vážený pán farár, na záver môjho príhovoru Vám želám za nás všetkých veľa zdravia, síl, v novom pôsobisku veľa dobrých farníkov, milých a obetavých spolupracovníkov a veľa Božích milostí.

František Oboril,
starosta
foto: Peter Spusta

Milí farníci, drahí spoluobčania

prihovám sa Vám v polovici školských prázdnin, na začiatku nového letného mesiaca. Je to čas oddychu a odpočinku. Čas, v ktorom človek častokrát túži po zmene prostredia, po vytúženej dovolenke, kde načerpá nové sily a energiu potrebnú pre každodennú prácu a povinnosti. Aj v týchto dňoch naša farnosť zažila veľkú zmenu. Zmenu, ktorú iste mnohí z Vás nečakali a ktorej bolo ťažké uveriť. Zvest o zmene a preložení, fáma o odchode vášho bývalého pána farára a môjho predchodcu Vdp. Petra Cibiru sa odrazu stala skutočnosťou. Pre mnohých z Vás bolo ťažké zmieriť sa s odchodom obľúbeného človeka a milujúceho kňaza. Naozaj, ťažko je prijať a naučiť sa zvykať si na zmeny, ktoré za celých deväť rokov jeho pôsobenia vo farnosti Suchá nad Parnou nikto nečakal. Ale taký je kolobeh našich životných pútí. A zvlášť púte nás kňazov.

Aj pre nás dnes zaznievajú slová nášho Pána, ktorý sa nám prihovára: „Kto nám pôjde, koho mám poslať?“ A my sme odpovedali: „Tu som Pane, mňa pošli.“ A tak z Božej vôle a rozhodnutia otca arcibiskupa jeden odchádza a na jeho miesto prichádza iný. Nie preto že my sme to tak chceli, ale je to vôľa Boha a poverenie biskupa, ktorý koná v mene apoštolov. Tak, ako oni konali v mene Pána Ježiša. A aj my všetci v tomto duchu prijmime túto zmenu svojich duchovných otcov a Pastierov. V spoločnosti býva veľmi dobrým zvykom, že ak prichádza niekto nový, na úvod povie a napíše pár slov o sebe, svojej osobe a tak sa predstaví okoliu i ľuďom v ňom. Takže:

Moje meno je Marek Suchý. Narodil som sa 15. mája 1973 v Krupine, meste na

strednom Slovensku mojim rodičom Márii a neb. +Antonovi. Svoje detstvo som prežil v rodnej obci Sebechleby v blízkosti malebných Štiavnických vrchov, spolu so svojimi dvomi súrodencami. Sú to bratia Jozef a Peter, z ktorých ja som najmladší.

Po skončení základnej školy v Sebechleboch som pokračoval v štúdiu na strednej škole vo Zvolene a v Žiari nad Hronom v odbore elektromechanik rozvodných zariadení nad 1000V. V roku 1992 som nastúpil na vysokoškolské šesťročné štúdium v odbore katolícka teológia na Rímskokatolíckej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Štúdium som ukončil štátnou skúškou v júni 1998. Za kňaza som bol vysvätený otcom arcibiskupom Mons. Sokolom v Bratislave dňa 13.6.1998. Po kňazskej vysviacke som nastúpil na cestu svojho kňazstva z poverenia biskupa najprv ako kaplán. Moje kaplánske pôsobiská boli: Krušovce pri Topoľčanoch; Topoľčany; Nenince (okres Veľký Krtíš); Bratislava – Vrakuňa; Dvorníky nad Váhom (okres Hlohovec). Boli to dobré začiatky i prvé skúsenosti, ktoré som získaval od svojich princípálov – dekanov a farárov. Po kaplánke v Dvorníkoch som nastúpil na svoju prvú službu v samostatnej farnosti ako jej správca a touto farnosťou bola Kalná nad Hronom (okres Levice). Tu som naplno využil aj svoje skúsenosti z kaplánskej v Neninciach, a to ovládanie maďarčiny (pasívne!); nakoľko farnosť to bola zmiešaná a v obci žije okolo 45 % maďarsky hovoriacich. V Kalnej som pôsobil 4 roky. Mojou ďalšou farnosťou bol Senohrad a ex currendo i druhá farnosť Čekovce (okres Krupina). Dediny a farnosti, ktoré sa nachádzajú blízko môjho rodiska na strednom Slovensku. V daných farnostiach som tiež pôsobil celé 4 roky. Po zmenách v územno-právnom členení diecéz

vo februári 2008 menované farnosti po novom pripadli pod správu Banskobystrickej diecézy. Po viac ako roku som sa rozhodol o návrat do svojej bývalej a domovskej arcidiecézy a požiadal som o povolenie pre službu v Trnavskej arcidiecéze, v čom my bolo vyhovené.

A tak po štyroch rokoch pôsobenia vo farnosti Senohrad som od 1. júla 2009 dostal menovací dekrét do tunajšej farnosti Suchá nad Parnou. Na mesiac ako kaplán a od 1. augusta ako farár vašej farnosti. Je to veľká a náročná farnosť o čom my hovoril aj Váš bývalý pán farár Vdp. Cibira. Prichádzam sem na jeho miesto, kde on pôsobil celých 9 rokov. Urobil tu veľmi veľa práce, zanechal tu mozole svojich rúk i kus svojho zdravia. Za všetko mu vo svojom mene i za Vás všetkých vyslovujem úprimné Pán Boh odpláť! Prichádzam sem medzi Vás ako váš brat a duchovný otec. Prosím v týchto chvíľach iba o jedno: kňaz je tu pre Vás všetkých, prichádza ku všetkým. Ale aj vy ste tu pre svojho kňaza. On Vás všetkých skutočne potrebuje! Potrebuje Vašu lásku, pomoc, oporu, obety... Vaše každodenné modlitby, o ktoré aj touto cestou prosím všetkých.

A tak v duchu viery, bratskej lásky a slov nášho Pána: "Dal som vám príklad; choďte a robte aj vy podobne"... , vykročíme spoločne so svojimi kňazmi na spoločnú púť a cestu života. Aby sme všetci pod ich vedením a spolu s nimi, za pomoci vzájomných modlitieb a každodenných obetí kráčali v ústrety svojmu jedinému a večnému Veľkňazovi – Ježišovi Kristovi. „Aby bolo jedno stádo a jeden Pastier!“

K tomuto dosiahnutiu cieľa Vás vo svojich modlitbách a s prosbou o Vaše modlitby všetkých srdečne zdraví a žehná

duchovný otec a Váš brat
Vdp. farár Mgr. Marek Suchý

Suchovskí dôchodcovia na zájazde

Výbor ZO Jednoty dôchodcov Slovenska v Suchej nad Parnou zorganizoval v dňoch 26. a 27. júna 2009 zájazd do Kroměříža a na Svatý Kopeček. Tento zájazd sme mohli uskutočniť aj vďaka podpore starostu obce, pána Oborila a dobrej spolupráci s Obecným zastupiteľstvom v Suchej nad Parnou, ktorý nám poskytl autobus a zaplatil jeho náklady.

Zájazdu sa zúčastnilo 34 dôchodcov našej organizácie. Vybrali sme sa do oblasti, z ktorej sme nemali podrobnejšie znalosti a tiež počasie nám nebolo naklonené, dokonca v uvedenej oblasti predpovedali vážne záplavy. Napriek tomu sme odišli s nádejou, že to všetko dobre dopadne.

Pri ceste od Olomouca nás uchvátil krásny pohľad na pútnický chrám Navštívenia Panny Márie na Svatém Kopečku. Naša duchovná príprava spočívala v modlitbe svätého ruženca a v speve mariánskych piesní, ktoré sme perfektne zvládli pod vedením pani Surovej, pani Fridrichovej a s aktívnym príspevom všetkých účastníkov zájazdu.

Po príchode nás očaril pohľad na toto svatokopečké kúzllo, ale kostol bol plný lešenia, nakoľko sa idú robiť rekonštrukčné práce, ktoré budú platené z nórskeho fondov. Na naše prosby nám prítomný kňaz umožnil vstup do kostola. Milo ho prekvapilo, až dojalo, ako sme sa spoločne modlili a spievali mariánske piesne. Rozhodol sa, že nás oboznámi so vznikom a dejinami tohto pútnického miesta, zavie-

dol nás na nádvorie, ktoré je uzavreté polkruhovým ambitom do ktorého stredú bola vstavaná Kaplnka mena Panny Márie s kopulovou klenbou. Od r. 1940 je na stenách ambitu štrnásť zastavení krížovej cesty, ktorú sme spoločne absolvovali. Na záver sme sa s kňazom, ktorý nás ochotne sprevádzal vyfotografovali (viď obrázok).

Druhý deň sme navštívili Kvetnú Záhradu, v ktorej nás očarilo množstvo kaktusov pestovaných vo veľkom skleníku, krásny bol pohľad zo 100 m dlhej terasy, odkiaľ sa z 5 m výšky dali obdivovať krásne ornamente na veľkej ploche a maľby v kopulovitom Dome, kde sa konajú koncerty vážnej hudby a prezreli sme si záhradné bludiská.

Kroměříž je nielen starobylé, ale aj čisté a krásne mesto. Prehliadka architektúry Veľkého a Riegrovho námestia nás veľmi zaujali, najmä ak sú napojené na arcibiskupský zámok, ktorý je chránenou kultúrnou pamiatkou UNESCO od r. 1998.

Založený bol v 17. storočí a jeho podzámocká záhrada s rozlohou 52 ha patrí k najväčším a najkrajším v Európe.

Spoločný obed bol našou záverečnou zastávkou. Napriek zlým prognózam sme mali aj veľmi dobré počasie. Za úspešný a vydarený zájazd treba poďakovať všetkým účastníkom. Boli disciplinovaní a fyzicky zvládli celý program, čo bolo u mnohých obdivuhodné. Osobitne treba poďakovať členom výboru, ktorí zabezpečovali program, ubytovanie a stravovanie – p. Blažovi, Valentovičovej, Bobekovi a Vargovej. Významnou mierou k pohode a úspešnému priebehu zájazdu prispel pán Dostál, šofér autobusu, ktorý nás bezpečne a ochotne priviezol na určené miesta.

Je nám úprimne ľúto, že tak vysoko hodnotný zájazd, ktorý splnil tak duchovnú ako i spoločenskú stránku nebol úplne obsadený.

Teším sa na ďalšie akcie.

Michal Blažo

Duchovná obnova Pavol a my

Už druhý rok sa vo farnostiach pod Malými Karpatmi v dňoch 9.3. až 15.3.2009 konala v rámci obdobia pôstu duchovná obnova. V tomto roku – teda roku svätého Pavla – boli všetky príhovory v duchu témy PAVOL A MY. Prinášame ďalší príhovor: Miloslav Mrva z Horných Orešian.

Pavol a pozitívne myslenie

„Myslite na všetko, čo je pravdivé, čo je cudné, čo je spravodlivé, čo je mravne čisté.“ (Flp 4,8)

Drahí bratia a sestry, milí priatelia. Zasa mi prichodí otvoriť tento týždeň v roku svätého Pavla vo vašej farnosti a mám z toho radosť, že som zasa medzi Vami. Drahí veriaci, už sme v druhej polovici roku svätého Pavla, 2000 rokov od jeho narodenia. Je to veľká osobnosť. Sám sa priznáva, že nivočil mladučku Cirkev, aby sa vzápätí tento fanatik, nepriateľ Krista, zásahom Božej milosti zmenil na najväčšieho apoštola. Yvonides ho nazýva: Obor kresťanstva. Vyšla aj podielová kniha s týmto nadpisom. Svätý Hieronym konštatuje: Keď čítam Pavla, akoby som počul burácajúci hrom. Francúzsky spisovateľ Victor Hugo hovorí: Kto chce siahnúť po veľkosti, musí kráčať cestou svätého Pavla. Mohli by sme teda použiť ešte aj iné citáty, aby sme spoznali hĺbku a výšku tohto veľkého muža.

Drahí bratia a sestry. Názov témy, ktorú vám predkladám znie: **Svätý Pavol a pozitívne myslenie**. Je to moderná téma a už svätý Pavol bol preniknutý týmito

pozitívnymi myšlienkami, aj to hlásal. Len posúďte, jeho viedla jediná silná myšlienka – **Ježiš Kristus**. Mne žiť je Kristus. A teda vydal sa na túto cestu: Láska ku Kristovi ma podnecuje. A teda ide naladený touto nádhernou myšlienkou stále vpred. No a tak vidíme, že tam ho bičujú, tam ho žalárujú, tam ho trápia... on sa otrásie a ide ďalej. Cez všetky prekážky napreduje a keď už je ubitý, vtedy konštatuje: Čím som slabší, tým som silnejší. Lebo vie, že v Kristovi je mocný a s Kristom je nepremožiteľný. Ba dokonca keď bol v žalári, píše: Radujte sa v Pánovi. Opakujem: vždycky sa radujte. Prosím Vás pekne, môže byť ešte vyššie pozitívne myslenie? Alebo dokonca aj pred smrťou hovorí: Pre mňa smrť je zisk! Nebál sa jej, už chcel byť s Kristom. Teda, drahí bratia a sestry, taký bol svätý Pavol! No a pekne to vyjadril v liste Filipanom, keď píše: Myslite na to, čo je pravdivé, čo je mravné, čo je cudné, čo má dobrú povesť, čo je milé, čo je chválibné, čo je čnostné... A len dodáva: Ako ste to mohli vidieť na mne. Teda podľa tohto on aj žil. Podľa týchto nádherných pozitívnych čností. Máme tu teda krásny príklad, že už pred 2000 rokmi svätý Pavol pochopil, aká je sila pozitívneho myslenia, ale samozrejme naladená na Pána Boha, na Ježiša Krista, nie na nejakú kozmickú silu alebo ezoteriku alebo ja neviem aké všelijaké dnes počujeme bludy. No a v tomto smere psychológovia a lekári, psychoterapeuti, veľmi odporúčajú, aby sme mali takéto myšlienky, myšlienky pozitívne, zdravé, lebo to sa ukladá do podvedomia a človeka to potom vedie k lepšiemu a lepšiemu, strhne súbor takých pozitívnych síl, čo sa nachádzajú v človekovi a človek napreduje, dokonca to dokáže aj postupne si zlepšovať zdravie, kondíciu duševnú i telesnú a tak teda vidíme, že je to veľká sila.

Jeden turista bol na návšteve u jedného farmára na írskom pobreží. Pozoruje toho človeka a vidí, že ten je stále dobre naladený. Spieva si, píska si, teší sa... No a keď po týždni odchádzal, pýtal sa: Prosím Vás, v čom je to, že ste takýto naladený? Ja som si zvykol byť šťastný – hovorí tento farmár. Viete, ráno keď vstávam a večer, keď idem líhať, prosím Boha o požehnanie; žehnám poliam, žehnám rodinke a ďakujem Pánu Bohu za všetko. V tom je podstata môjho šťastia. Teda vidíte, drahí veriaci, teda **zvykol si byť šťastný**. A toto je dôležité, aby sme aj my boli takto naladení na túto, môžeme tak povedať, frekvenciu svätého Pavla. Už ráno, lepšie povedané ešte večer, pred spánkom, sa odporúča naladiť sa dobrými myšlienkami; už večer pred spánkom si povedať: Ráno vstanem svieži, ráno vstanem bodrý, ráno vstanem oduševnený... Viete a to sa uloží do podvedomia a keď človek má zdravý spánok, ktorý nie je zaťažený nejakým kofeínom alebo nejakými škodlivinami, alkoholom alebo neviem čím, a keď ide človek ešte skoršie spať, ráno vyskočí ako rybička v bystrej vode. Vidíte? Dobre vyspaný, naladený dobrými myšlienkami... No a potom ešte, podľa možnosti, nejakú tú ľahkú rozcvičku, aj studená voda je veľmi dobrý priateľ za rána a potom modlitba. Takto naladený človek potom môže ten deň začať skutočne dobre. Lebo má naozaj pred sebou tieto myšlienky, ktoré ho vedú. Potom treba také zbožné vzdychy, citáty Svätého Písma, ktoré by sme mali mať v pohotovosti, ktoré by sme mali vedieť naspamäť a potom môžeme celý ten deň popretkávať – napríklad Pán je môj pastier, nič mi nechýba; v mojom Bohu rastie moja sila; srdce mi plesá v mojom Bohu; velebí moja duša Pána; všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje; keď je Boh s nami, kto je proti

nám?... Cítite ten dynamizmus? Cítite tú silu týchto citátov, týchto myšlienok? No a pochopiteľne **na čo človek myslí, podľa toho aj koná**. Obyčajne teda vedie ho to stále k dobrému. No a samozrejme vrcholom je stretnutie s Bohom v chráme Božom, lebo Boh je najpozitívnejší činiteľ a takpovediac sa potom stávame partnermi tohto živého Boha.

Možno ste sledovali v sobotu Pošta pre teba. Ja to veľmi nesledujem, ale akurát som to tam objavil, skupina rómov prišla do redakcie a nadšene hovorili o Bohu, o Kristovi, o Písme Svätom a vychvalovali svojho pastora, ktorý bol tiež róm, ako ich za 4 roky privedol k Bohu. A nie desiatky, ale už stovky rómov na východnom Slovensku. A priali si, aby prišiel. A on aj prišiel a rozprával, ako aj on bol v zajatí alkoholu, špatností všelijakých, cigariet a neviem čo všetko... A vidíte: našli Krista a teraz sa úplne oddali Kristovi. Písmo Sväté, živý Ježiš – teda toto ich úplne pretvára. Nájde sa nejaká sila, lekárska alebo psychologická, ktorá by to dokázala, aby sa alkoholici, smilníci dali na dobrú cestu? Ale vidíte: Kristus, evanjelium – to dokáže. Teda drahí bratia a sestry, touto cestou sa vydávajme v tomto živote, lebo – žiaľ – je aj iná cesta.

K primátorovi prišiel jeden nový obyvateľ a prišiel sa informovať, ako to tu vyzerá v tomto meste. Akí sú tu ľudia? U vás boli akí? Jój! Ani vám nechcem hovoriť, samí všelijakí farizeji, uduvači, zlodeji a neviem čo všetko. No a primátor hovorí: No aj tu nájdete takých ľudí. No a potom prišiel zasa iný nový obyvateľ a tak sa podobne pýta: Akí sú tu ľudia? A u vás akí boli? Jój, tak som sa tam dobre cítil, nerád odtiaľ odchádzam, ohromní, priateľskí, kamarátski, navzájom sme si pomáhali... Aj tu nájdete takých ľudí.

Čo tým chce primátor povedať? Vy vytvárate ovzdušie, v ktorom žijete. Teda keď ste zle naladení, šomrete, samozrejme, že postupne bude aj vaše okolie také. Teda, drahí veriaci, vidíte? Sme kováči svojho šťastia – pripomína nám to aj naše ľudové príslovie. Takže na toto dajme pozor, aby sme nehovorili: Ja som taký smoliar; ja už som sa tak narodil; ja už mám takú povahu; ja to mám po otcovi; všelijaké konštelácie hviezd, v takomto znamení... A, drahí veriaci, negativizmus, šomranie, kritika – toto nepatrí medzi kresťanov. A potom takýto človek narúša atmosféru aj vo farnosti, aj v rodine.

Jeden pán cestoval vo vlaku a tam v kupé bola elegantná pani, samé šperky a cestovala so svojim manželom. A on si ju všimol, ako reptá, ako má všelijaké poznámky. Potom sa zoznámili. Keďže mali pred sebou dlhšiu cestu, tak sa ten pán predstavil: Ja som doktor práv a moja manželka je podnikateľka. On sa popozerala: Podnikateľka? Veď ona nevyzerá na podnikateľku. A ten pán dodá: Ona podniká všetko pre to, aby bola nešťastná.

Toto je nebezpečenstvo, keby sme mali takýchto „podnikateľov“ a „podnikateľky“ aj v rodinách, ktorí všetko robia, aby to nebolo dobré, sú negatívne zameraní. To nie je náš štýl, to nie je štýl svätého Pavla! Ale naopak – stály optimizmus, vpred s Kristom Ježišom. A tak, drahí bratia a sestry, mohli by sme veľa hovoriť o svätom Pavlovi; veď vidíte, máme listy, ktoré nám zanechal. V Majcichove bolo čítanie na pokračovanie, 6 hodín z týchto listov, dokonca aj starosta, učiteľky a riaditeľka školy a podobne. Určite je to zaujímavý experiment. A my ich máme doma! Prosím Vás, siahnime po týchto listoch, nájdeme tam nesmierne veľa. Hlavne ten optimizmus – myslite na to, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Božej,

tam sú naše myšlienky, tam je naša vlasť. Tu sme na prechodnom a niekedy ako sa hovorí v slzavom údolí.

A ešte mi dovoľte povedať jeden príklad. Kaiser, podnikateľ, spevňoval hrádze. Lenže došla búrka, povodne no a stroje, ktoré používal, boli zavalené blatom. Išiel navštíviť svojich robotníkov, ktorí boli veľmi skleslí. „Čo ste takí smutní?“ „Čo nevidíte, čo sa stalo?“ „Čo sa stalo?“ „Vy ešte aj žartujete? Však máme stroje zavalené blatom!“ A vtedy Kaiser hovorí: „Ja to nevidím. Ja vidím slnko ako krásne svieti, modrú oblohu a ešte sa nestalo, aby blato odolalo slnku. Nebojte sa, slnko to vysuší, blato odstránime, stroje vyslobodíme a ideme ďalej!“ Krásny obraz. Aj my niekedy stonáme, lebo hľadáme do zeme, hľadáme na to blato našej doby, na túto dobu, ktorá nie je naladená najpriaznivejšie na vieru a morálku, ale treba nám pozerať hore – myslite na to, čo je hore, tam je všemohúci a láskavý Boh, tam je Pavlov Ježiš Kristus a tam je náš Spasiteľ. Teda, drahí bratia a sestry, toto je naša cesta, ktorú nám svätý Pavol určuje, ktorou kráčať a my keď pôjdeme touto cestou, keď budeme s Pánom Ježišom kráčať, keď budeme prekonávať životné ťažkosti, potom môžeme očakávať, že budeme aj s Kristom oslávení.

Drahí veriaci, a čo povedať na záver? Poďakovanie za vašu účasť. Pokúsme si odnieť tie myšlienky svätého Pavla, ktoré napísal v liste Filipanom: Myslite na to, čo je pravdivé, čo je cudné, čo je spravodlivé, čo je mravne čisté, čo je milé, čo má dobrú povest', čo je chválibné a čo je čnostné. Keď budeme naplnení týmito myšlienkami, pôjdeme vpred a smerom k tej večnej domovine, kde si želáme všetci, aby sme sa zasa všetci tam stretli u Pána Boha so svätým Pavlom.

Amen

Pavol – hľadanie miesta v spoločenstve Cirkvi *Ananiáš a Barnabáš*

Pavol po udalosti na ceste do Damasku ešte nebol hotovým kresťanom, ktorý je pripravený hlásať evanjelium. Nato potreboval usmernenie a spoločenstvo. V jednom momente Ježiš zničil všetky jeho istoty a to doslovne – vzali ho za ruku a zaviedli do Damasku (porov. Sk 9,9). Takto vyzeral príchod „veľkého“ Šavla k tým, ktorých mal zatvárať. A to nebol koniec, po troch dňoch k nemu Ježiš posielala učeníka Ananiáša: *Vyhľadaj Šavla prímením Tarzského* (Sk 9,10-11). Ten za ním ide až po uistení: *Jeho som si vyvolil za nádobu, aby zaniel moje meno pohanom aj kráľom i synom Izraela.* (porov. Sk 9,15-19) Ananiáš krstom uviedol Pavla do kresťanského spoločenstva a tým sa stal jeho otcom v kresťanskej viere.

Hneď nato Pavol musel z Damasku utiecť (porov. Sk 9,19-31) do tichého púštného kraja, kde ho podobne ako Mojžiša, Eliáša, Jána Krstiteľa či Ježiša Boh pripravoval v tichu, v modlitbe a rozjímaní. Tento poznatok je mimoriadne dôležitý pre našu hlučnú a uštvanú dobu. Nemôžeme ujsť, ale môžeme si nájsť ticho.

Po troch rokoch sa Pavol vrátil z Arábie a začal hlásať evanjelium v Damasku. Aj tentoraz odtiaľ uteká. V Jeruzaleme ho prijali rezervovane (porov. Sk 9,24). Našťastie sa ho ujal Barnabáš, ktorý v jeho živote zohral rozhodujúcu úlohu. Hoci sa Pavol zdržal v Jeruzaleme iba 15 dní, stihol navštíviť Petra a Jakuba a apoštolovať medzi Helenistami, ktorí ho považovali za zradcu a preto sa ho rozhodli zabiť. Bratia odprevadili Pavla do Cézarey Prímorskej, „vysadili“ na loď a poslali domov do Tarzu. Povedané inými slovami, poďakovali

sa mu a poslali ho preč. Možno až úsmevne zaznie veta, že po Pavlovom odchode: *Cirkev mala pokoj po celej Judei, Galilei a Samárii; upevňovala sa, žila v bázní pred Pánom a rástla v úteche Svätého Ducha.* (Sk 9,31)

Pavlove začiatky neboli práve najlepšie, všetko, do čoho sa pustil, dopadlo katastrofálne. Dúfal, že si nájde miesto v Jeruzaleme. Ukázalo sa, že Cirkev sa bez neho vie zaobiť, ba ešte viac, že bez neho ide všetko pokojnejšie a lepšie. Pavol sa cítil dobitý, odstrčený a zlomený. Odsunutý bokom od Boha i od ľudí. Podobnú skúsenosť pred ním zažil na púšti už Mojžiš, prenasledovaný Egypťanmi a zabudnutý svojím ľudom. O nič lepšie na tom nebol ani Eliáš, keď utiekol na púšť a kde sa cítil všetkými opustený, strašne sám.

Pavol je v mnohom veľký a nedosiahnuteľný. Zriedka sa však vyzdvihuje jeho veľkosť v tom, že vedel čakať. Po rušných udalostiach v Damasku a Jeruzaleme nasledovalo obdobie samoty v rodnom Tarze. Bolo to asi desať rokov života v tichosti počas ktorých ho Židia hľadali, aby ho zabili; kresťania mu ešte nedôverovali a mali pred ním strach. Jeho obrátenie pripomína konverziu kardinála Newmana, na ktorého jeho bývalí bratia anglikáni hľadali ako na odpadlíka, zatiaľ čo katolíci pre jeho nové a odvážne idey k nemu pristupovali plní nedôvery.

Vidíme, že pre veľké veci treba dozrieť. Pavlovo obrátenie netrvalo iba niekoľko minút, môžeme povedať, že prežil dlhý noviciát. Desať rokov po obrátení boli roky ťažkostí, stretov, neprijemností, spôsobených jeho mimoriadne ohnivým kázaním. No boli to aj roky samoty, ticha a nepohodlia. História týchto desiatich rokov môžeme zrekonštruovať ako nepohodlie v Damasku, nepochopenie v Jeruzaleme, chvíle samoty a bezútešnosti.

A hoci túžil pracovať, určitý čas sa pripravoval na púšti. Ako je to s mojimi prípravami na dôležité misie, či rozhodnutia? Mám vo svojom živote čas na ticho? Modlitbu ráno a večer, Božie slovo? Viem sa zastaviť počas dňa, aby som sa obrátil mysľou na Boha?

Počas Pavlovho pobytu v Sýrii a Cilícii (porov. Gal 1,18-20; Sk 9,30) niektorí prenasledovaní kresťania z Jeruzalema došli do Antiochie. (Sk 11,25-26) Barnabáš pochopil, že to je vhodný čas pre Pavla. Vyhľadal ho v Tarze a priviedol do Antiochie, kde: *celý rok pobudli v tamojšej cirkvi a učili početný zástup*. (Sk 11,25n) Taký bol začiatok veľkej misie Pavla k pohanom. Pre Pavla začína nová etapa života. V Antiochii zažil prijatie, láskavý, múdry a bratský prístup Barnabáša. Tu zažil spoločenstvo bratov a sestier v Kristovi. Je pozoruhodné, že nie Damask, ani Jeruzalem, ale Antiochia v Sýrii sa stala pre Pavla domovom, zázemím a spoločenstvom, kde začínal a končil svoje misijné cesty. Antiochia sa stala jeho novým domovom.

Barnabášov vklad v misii a službe Pavla, a teda aj v dejinách kresťanstva je ťažko ohodnotiť. Skutky apoštolov ho spomínajú po prvýkrát už po narodeninách spoločenstiev v Jeruzaleme (Sk 4, 36n). Jozef, ako sa pôvodne volal, dostal od apoštolov meno *Barnabáš*, to znamená „syn útechy“ (Sk 4,36) alebo „syn povzbudenia“. Bol levita a narodil sa na Cypre a bol jedným z prvých, ktorí po Pánovom zmŕtvychvstaní prijali kresťanstvo, predal pole a zisk odovzdal apoštolom pre potreby Cirkvi (porov. Sk 4,37).

Možno sa domnievať, že ako Helenista, čo znamená že bol Židom z diaspor, mohol získať vzdelanie v Jeruzaleme pri nohách slávneho Gamaliela. Barnabášova sestra Mária, matka Jána nazývaného Marek, mala dom v Jeruzaleme. Pavol mohol

bývať v tom dome, keď v Liste Kolosanom spomína Marka, Barnabášovho bratranca (Kol 4,10). Príbuzenský vzťah mohol prevážiť spor, ktorý neskôr prerušil nádherne sa rozvíjajúcu spoluprácu na misijnom diele na teréne Malej Ázie.

Z aniochijskej cirkvi bol Barnabáš vyslaný spolu s Pavlom na cestu, ktorá sa nazýva prvou apoštolovou misijnou cestou. V skutočnosti išlo o Barnabášovu misijnú cestu, keďže on bol tým zodpovedným, ku ktorému sa Pavol pridá ako spolupracovník (Sk 13,1-14,28). Spor o Marka nakoniec prerušil ich plodnú spoluprácu (Sk 15,39). Sv. Lukáš vydal o Barnabášovi pekné svedectvo, že bol: *muž dobrý, plný Ducha Svätého a viery*. (Sk 11,24) Horlivo slúžil evanjeliu, a v istej chvíli sa stiahol do tieňa, urobil miesto pre veľkého apoštola národov.

Pavol ako obrátenec potreboval chápavého a láskavého brata Barnabáša a potreboval aj prijatie spoločenstva, ktoré našiel v Antiochii. Potreboval rodinné prijatie. Cirkev i v dnešnej dobe potrebuje byť viac rodinou, kde sa tí, čo tu hľadajú istotu cítia prijatí, pochopení a milovaní, kde sa radi vracajú. Nejaví sa niekedy i naše farské spoločenstvo len ako chladná inštitúcia? Dokážem i ja ako dospelý, pobirmovaný kresťan všimnúť si iného brata a sestru, vyhľadať ho a podať mu pomocnú ruku, ponúknuť mu svoje priateľstvo. Meno Barnabáš znamená „syn útechy“, nemáme sa aj my skôr miesto kritiky stať viac synmi útechy pre hľadajúcich bratov a sestry, ktorých zatiaľ nevieme vtiesnať do našich predstáv a šablón o správnom katolíkovi. Nestačí nám len hovoriť o Ježišovej láske. My sami ju musíme ponúknuť našou ochotou vypočuť, povzbudiť, vcítiť sa do situácie druhého, zdieľať s ním jeho bolesti i radosti.

P. Viktor Mišuth, CSsR

Apoštolát modlitby na mesiac august:

- **Všeobecný:** Aby verejná mienka bola vnímavejšia na problémy bezdomovcov a emigrantov a aby sa našli konkrétne riešenia pre ich tragickú situáciu.
- **Misijný:** Aby kresťania, v mnohých krajinách diskriminovaní a prenasledovaní pre Kristovo meno, dosiahli uznanie svojich ľudských práv, rovnosti a náboženskej slobody, a tak slobodne žili a vyznávali svoju vieru.
- **Úmysel KBS:** Aby sme si denne uvedomovali, že našim posledným cieľom je nebo, do ktorého bola vzatá aj Panna Mária.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.
šéfredaktor:

Mgr. Marek Suchý, farár
grafická úprava: Ing. Peter Spusta
e-mail: spusta8@mail.t-com.sk
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849
Cena: dobrovoľný príspevok

júl v našej farnosti

pokrstení:

- * 10. 7.2007 Viktor Sveten, Rakúsko
- * 9.11.2008 Dávid Peter Kovačovič,
Bohdanovce
- * 28. 4.2009 Filip Urbánek, Trnava
- * 28. 5.2009 Adam Fridrich, Suchá
- * 17. 6.2009 Lukáš Kovačič, Suchá
- * 18. 1.2009 Nátan Fraňo, Trnava

zosnulí:

+ 16. 7. Štefan Dvorák, Košolná, 79r.

sviatosť manželstva uzavreli:

18.7. Rudolf Kollár a Veronika Kramárová,
Košolná

Výročia, pripravované akcie

6.8.

výročie smrti pápeža Pavla VI.
(1978)

24.8.

biskupská vysviacka
Mons. kardinál Ján Chryzostom
Korec, SJ, emeritný biskup (1951),
Nitra

25.8.

sviatok blahorečeného
mučeníka rehoľného kňaza
Metoda Dominika Trčku

30.8.

výročie posviacky
katedrálneho chrámu v Trnave

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na august

Rozpis svätých omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

štvrtok v Suchej po sv. omši tichá adorácia do 19.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. augusta – 18. nedeľa v Cezročnom období
Porciunkula

18.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

9. augusta – 19. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

15. augusta – Nanebovzatie Panny Márie

17.00 – Zvončín; 18.00 – Suchá, v piatok,
platné na sviatok
9.00 – Košolná; 10.30 – Suchá

16. augusta – 20. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

23. augusta – 21. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Košolná, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

30. augusta – 22. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu
7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

August 2009 Cezročné obdobie

So 1 Alfonz Mária de Liguori, biskup, uč. Cir.

Ne 2 18. nedeľa v cezročnom období

Po 3 Peter, biskup

Ut 4 Ján Mária Vianey, kňaz

St 5 Výročie posvätenia Hlavnej
mariánskej baziliky v Ríme

Št 6 Premenenie Pána

Pi 7 Sixtus II., pápež a spol., mučeníci

So 8 Dominik, kňaz

Ne 9 19. nedeľa v cezročnom období

Po 10 Vavrínek, diakon, mučeník

Ut 11 Klára, panna

St 12 Jana Františka de Chantal, rehoľn.

Št 13 Poncián, pápež, Hypolit, kňaz, muč.

Pi 14 Maximilián Mária Kolbe, kňaz, muč.

So 15 Nanebovzatie Panny Márie

Ne 16 20. nedeľa v cezročnom období

Po 17 Hyacint

Ut 18 Helena

St 19 Ján Eudes, kňaz

Št 20 Bernard, opát, učiteľ Cirkvi

Pi 21 Pius X., pápež

So 22 Panna Mária Kráľovná

Ne 23 21. nedeľa v cezročnom období

Po 24 Bartolomej, apoštol

Ut 25 Ľudovít, kráľ

St 26 Anastáz, mučeník, patrón hercov

Št 27 Monika

Pi 28 Augustín, biskup, učiteľ Cirkvi

So 29 Mučenícka smrť Jána Krstiteľa

Ne 30 22. nedeľa v cezročnom období

Po 31 Rajmund Nonnatus, rehoľník